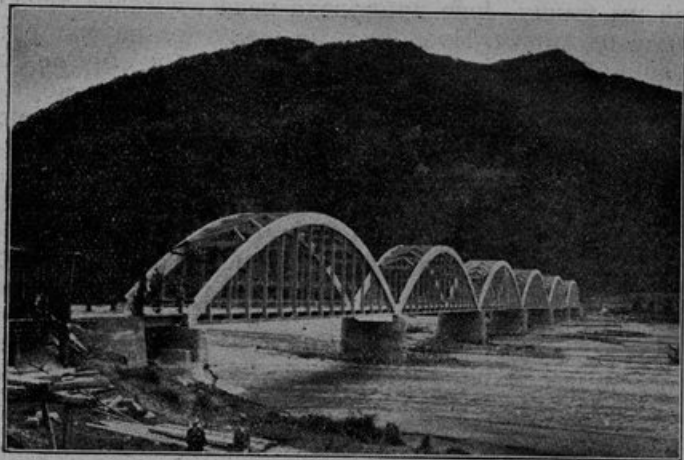

Ништа се у Скадру није променило за две године откада га нисам посетио. Једина би нова ствар била пумпа, којом поливају улице. Намеравао сам да отседнем код старог познаника Љаље прекопута „Гранд Хотела“, у који је отсео претседник. Али код Љаље је кујна претседникова, а собе заузете за гардијске офицере, те морам да потражим гостопримство старе и чувене српске куће Јована Беровића.

Мост на Маћи

Вече је. Електрично осветљење траје сада по целу ноћ — раније било само до дванаест. Кроз град пролазе патроле од војника са шлемовима на глави. Опреза је уопште велика. Групе манифестаната са заставама и упаљеним факљама иду кроз град. Прође из шетње један разред језуитске школе. Неки францисканац пун, а жустар смеје се из свега гласа и маше руком пролазнику. Други један опет католички свештеник поздравио је Ахмет-бега испред манифестаната употребљавајући двосмислено реч принци (вођа).

— Живео принц! виче маса.